

**Indenrigsministeren:** Jeg er fuldkommen overbevist om, at naar den ærede Rigsdagsmand vil prøve paa at gjøre det, vil han finde, at det er et frugtesløst Arbejde. (Tscherning: Jeg har prøvet det!) Saa har den ærede Rigsdagsmand vist ogsaa fundet det at være frugtesløst.

**N. Sager:** Det forekommer mig, at det, der af flere ærede Medlemmer er ytret imod denne Lov eller rettere ikke imod Loven, kort sagt, at de Bemærkninger, der ere gjorte i saa Henseende, ikke behøve at fortolkes saa skarpt, som den høitærede Minister gjorde. Jeg troer ikke, at der er noget Medlem, som alvorlig kunde mene, at man skulde constituere det halve Menneske og fast ansætte det halve. Derimod hører jeg til dem, der ganske vist troe, at det vilde være rigtigt at constituere de Embedsmænd, som skulde ansætte i de omhandlede Embeder, der nu blive ledige, og det gjorde mig ondt af den høitærede Minister, at høre, at de Embedsmænd, som nu ere ansatte, kunde sidde i en Række af Aar, inden Eidsvornerefter bleve indførte og en Reform i Forbindelse dermed gennemført i Landet. Denne Række af Aar har gjort mig noget bange. Vi have allerede i en Række af Aar havt en forventningsfuld Bængsel efter at faae denne Reform gennemført, og jeg haaber ikke, at der skal gaae mange Aar hen, inden det skeer; men naar dette bliver Tilfældet, saa vil man vistnok finde, at de juridiske Embeder ikke mere stemme med denne større Reform, og at det vil være umuligt, paa nogen Maade at beholde dem i den Skikkelse, de nu have. Man vil komme til at faae Communerne udviklede langt mere selvstændigt og som Følge deraf til at tage større Deel i den hele Forvaltning, end nu er Tilfældet. Jeg skal ikke videre fordybe mig i denne Betragtning, men blot gjøre opmærksom paa, at det vil være høist uheldigt, om Statskassen paa en gang skulde blive behyrdet med Bortpenge til alle de Embedsmænd, som maatte blive ansatte i Mellemtiden fra nu af, og til den Tid, da denne større Reform kan gennemføres. Jeg kan for min Person ikke see, at det skulde være nogen uheldig Fremgangsmaade, at constituere; jeg troer tværtimod, at nogle Aars Constitution,

inden fast Ansættelse følger paa, vil være en Spore for vedkommende Embedsmænd til at ygte deres Kalb saaledes, at der ikke skal være nogen Tvivl om, at de kunne naae fast Ansættelse. Der staaer vel i denne Lov, ligesaa velform i tidligere, at Embedsmændene skulle finde sig i de Forandringer, som maatte foregaae i deres Embede, men der staaer ikke Noget om, at de skulle finde sig i den mindre Indlægt, som kan flyde deraf, og jeg troer ikke, at det vilde være rigtigt at regulere med de Summer, der nu ere opførte, samtlige disse Embeder og ansætte Embedsmændene fast. Jeg antager, at mange ærede Medlemmer ogsaa have opfattet Sagen saaledes, at man paa ingen Maade, som den høitærede Minister bemærkede, skriger paa Reform det ene Aar, og at man, naar den saa kommer, som jeg indbrømmer, at den er kommen prompt og loyalt fra Ministeriets Side, vil vrage den, fordi man ikke ved samme Vellykthed kan faae mange andre Ting gennemførte, og benytte den Bøgn, hvorpaa Reformen fjæres, til at læsse vedkommende Ting paa; det er idetmindste ikke min Mening, og jeg troer heller ikke, at den alvorlig deles af Thingets Fleertal. Derfor har den høitærede Minister vistnok Ret i, at Thinget ikke ønsker at gjøre andet, end hvad fornødtigt og ret er; men jeg henstiller til hans Overvejelser, om der dog ikke kan være nogen Grund til at tage mere Hensyn til den forventede større Reform, end der er taget ved dette Lovudkast. Jeg haaber, at dette Spørgsmaal skal løses heldigt og fredeligt imellem Thinget og Ministeriet, og jeg gjentaager, at vi have al Grund til at være tilfredse med, at Ministeriet saa nøiagtigt har opfyldt det Løfte, som det gav i forrige Session.

**L. C. Larsen:** Naaget jeg hører til dem, der ønske, at vi snart maatte see gennemførte de Forandringer i Retsforfatningen, der ere bebudede i Grundloven, kan jeg dog ikke antage, at de, naar de indtræde, ville komme til at udøve nogen Indflydelse paa de her omhandlede Embedsmænds Stilling. Naar vi først see hen til den Forandring, der er bebudet med Hensyn til criminelle Sager, saa vil den jo dog vistnok ikke komme til at angaae andre end de betydeligste; de mange mindre betydelige For-